

- 11) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków nie związanych z ochroną przyrody, z wyjątkiem znaków drogowych i innych znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa,
- 12) zakłócania ciszy,
- 13) używania lotni i motolotni oraz łodzi motorowych,
- 14) wykonywania lotów cywilnymi statkami powietrznymi poniżej 2000 m wysokości względnej nad obszarem chronionym, z wyjątkiem lotów patrolowych i interwencyjnych statków powietrznych Lasów Państwowych oraz Państwowej Straży Pożarnej.

2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą:

- 1) zabiegów ochronnych, hodowlanych i pielęgnacyjnych,
- 2) prowadzenia badań naukowych za zgodą dyrektora Parku,
- 3) prowadzenia gospodarki rolnej i leśnej na gruntach nie objętych ochroną ścisłą lub częściową,
- 4) prowadzenia akcji ratowniczych,
- 5) czynności związanych z dostosowywaniem stanów liczebnych zwierzyny do potrzeb ochrony Parku i gospodarki rolnej,
- 6) wykonywania zadań z zakresu obronności i bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego i ochrony granicy państwowej,
- 7) prac związanych z funkcjonowaniem Zespołu Zbiorników Wodnych Czorsztyn—Niedzica i Sromowce Wyżne.

§ 6. 1. Wokół Parku tworzy się strefę ochronną, zwaną otuliną, o powierzchni 2 682 ha, położoną w województwie nowosądeckim.

2. W skład otuliny wchodzi obszary określone linią graniczną, która biegnie od granicy państwa na górze Safronówka w miejscowości Szczawnica w kierunku zachodnim wzdłuż granicy państwowej do Zapor Wodnej w Sromowcach Wyżnych, w kierunku północno-zachodnim drogą wojewódzką nr 25408 Niedzica—Falsztyn—Dębno do przecięcia się z potokiem bez nazwy stanowiącym południowo-wschodnią granicę Lasu Mury we wsi Falsztyn, potokiem bez nazwy do ujścia do Zespołu Zbiorników Wodnych Czorsztyn—Niedzica, w kierunku północnym linią prostą od ujścia potoku bez nazwy do ujścia potoku Ciechorzyn po północnej stronie Zespołu Zbiorników Wodnych, w kierunku wschodnim północną granicą Zespołu Zbiorników Wodnych, do przecięcia z drogą gminną prowadzącą do Kluszkowiec, w kierunku północnym wschodnią granicą drogi gminnej do drogi krajowej nr 969 Nowy Targ—Krościenko, w kierunku wschodnim południową granicą drogi krajowej nr 969 do przecięcia z linią 30 kV Niedzica—Szczawnica w rejonie Krościenka, w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż linii 30 kV do ulicy Pod Sadami w Szczawnicy, w kierunku południowym zachodnią granicą ulicy Pod Sadami, następnie przedłużeniem ulicy Pod Sadami do potoku Grajcarek, w kierunku wschodnim południową granicą potoku Grajcarek, w kierunku południowym wzdłuż trasy wyciągu krzesetkowego na szczyt Palenicy i dalej do granicy państwa na górze Safronówka.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 października 1954 r. w sprawie utworzenia Pienińskiego Parku Narodowego (Dz. U. z 1955 r. Nr 4, poz. 24), z wyjątkiem § 1 w części dotyczącej utworzenia Pienińskiego Parku Narodowego.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

308

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 27 maja 1996 r.

w sprawie sposobu wykonywania ustawowego prawa zastawu na przesyłkach pocztowych.

Na podstawie art. 47 ust. 3 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwykłe i polecane przesyłki listowe, listy wartościowe oraz paczki pocztowe, zwane dalej „przesyłkami”, przekazane państwowemu przedsiębiorstwu użyteczności publicznej „Poczta Polska”, zwanemu dalej „Pocztą Polską”, do przewozu i doręczenia, podlegają odpowiednim opłatom.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, uiszcza nadawca lub adresat przesyłki.

§ 2. 1. W razie odmowy uiszczenia opłat, o których mowa w § 1, przez adresata i nadawcę przesyłki, Poczcie Polskiej przysługuje ustawowe prawo zastawu na przesyłkach w celu zabezpieczenia wszystkich należności obciążających te przesyłki.

2. Odmowa uiszczenia należności następuje w formie pisemnej, chyba że adresat lub nadawca odmówi złożenia oświadczenia w tej formie.

3. Prawo zastawu przysługuje także na przesyłkach niedoręczalnych, wobec których nie ma możliwości zidentyfikowania adresata i nadawcy.

4. Zabezpieczenie wszystkich należności obciążających przesyłkę następuje w formie jej zajęcia oraz sprzedaży jej zawartości mającej charakter majątkowy.

5. Przechowywanie zajętej przesyłki oraz sprzedaż jej zawartości dokonywana jest przez jednostkę organizacyjną Poczty Polskiej.

§ 3. 1. O zajęciu przesyłki oraz zamiarze sprzedaży jej zawartości jednostka organizacyjna Poczty Polskiej zawiadamia nadawcę przesyłki listem poleconym. W przesłanym zawiadomieniu określa się ponadto czas i miejsce przeprowadzenia sprzedaży.

2. Sprzedaż może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1.

3. Jeżeli zawartość przesyłki stanowią przedmioty ulegające łatwo zepsuciu, sprzedaż można dokonać niezwłocznie po odmowie uiszczenia przez adresata należności obciążających przesyłkę, bez obowiązku zawiadomienia o tym nadawcy.

§ 4. Po upływie terminu określonego w zawiadomieniu, o którym mowa w § 3 ust. 2, jednostka organizacyjna Poczty Polskiej dokona sprzedaży zawartości przesyłki, a o jej wyniku powiadomi nadawcę.

§ 5. 1. Z kwot uzyskanych ze sprzedaży zawartości przesyłki jednostka organizacyjna Poczty Polskiej po-

trąca należne jej opłaty i zwrot kosztów przeprowadzenia sprzedaży, a pozostałą kwotę przekazuje nadawcy przesyłki.

2. W odniesieniu do kwot, o których mowa w ust. 1, nie przekazanych nadawcy stosuje się przepisy dekretu z dnia 18 września 1954 r. o likwidacji nie podjętych depozytów i nie odebranych rzeczy (Dz. U. Nr 41, poz. 184 i z 1964 r. Nr 16, poz. 94).

§ 6. 1. Nie sprzedana zawartość przesyłki, lub jej część, podlega nieodpłatnemu przekazaniu instytucjom prowadzącym działalność charytatywną lub komisyjnemu zniszczeniu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przesyłki zawierające dokumenty stanowiące dobra osobiste lub dokumenty przedstawiające wartość archiwalną — nie podlegają zniszczeniu.

§ 7. Do korespondencji pisemnej znajdującej się w zajętej przesyłce stosuje się przepis art. 48 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Łączności: A. Zieliński

309

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 28 maja 1996 r.

w sprawie reklamacji usług telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym.

Na podstawie art. 71 ust. 5 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, jakim powinna odpowiadać reklamacja,
- 2) szczegółowy tryb postępowania reklamacyjnego.

§ 2. 1. Reklamacją jest zgłoszenie przez osobę fizyczną lub prawną, która zawarła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym, zwaną dalej „abonentem”, roszczenia o odszkodowanie od podmiotów świadczących te usługi, zwanych dalej „operatorami”, z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania usługi telekomunikacyjnej,

2. Za reklamację uważa się również zgłoszenie, które wprawdzie nie zawiera roszczenia o odszkodowanie, lecz prawo do odszkodowania nie budzi wątpliwości:

- 1) w wypadku niedziałania stacji telefonicznej lub telegraficznej przez okres trwający jednorazowo dłużej niż 3 dni wskutek uszkodzenia sieci telekomunikacyjnej lub innej awarii,
- 2) w innych sytuacjach uniemożliwiających lub utrudniających abonentowi korzystanie z usług telekomunikacyjnych.

3. W wypadkach, o których mowa w ust. 2, zgłoszenie powinno być dokonane we właściwej jednostce organizacyjnej — telefonicznie, ustnie do protokołu lub korespondencyjnie. Przyjmujący zgłoszenie telefonicznie jest obowiązany potwierdzić je, podając swoje imię i nazwisko oraz numer służbowy.

§ 3. 1. Reklamacje w sprawach usług telekomunikacyjnych mogą być w szczególności wnoszone w wypadkach:

- 1) przerwy w korzystaniu z abonamentu stacji telefonicznej, telegraficznej oraz z abonamentu miejsco-